

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِأَلْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
خَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ.

Muhterem Müslümanlar!

İnsan; beslenmeye, barınmaya, korunmaya ihtiyaç duyduğu kadar huzurlu bir toplum hayatına da ihtiyaç duymaktadır. Hiç şüphe yok ki huzurlu toplumun temelinde de iyi komşuluk ilişkileri vardır. Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Allah’a kulluk edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara iyi davranın. Allah kendini beğenen ve böbürlenip duran kimseyi asla sevmez.”¹ Okuduğum hadis-i şerifte ise Resûl-i Ekrem (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Allah katında komşuların en hayırlısı, komşusuna en güzel davranandır.”²

Aziz Müminler!

Efendimiz (s.a.s) bir gün ashabıyla sohbeti esnasında arka arkaya üç kez, “**Vallahi iman etmemiştir.**” buyurur. Meraklanan sahâbîler, “**Kim, yâ Resûlallah?**” diye sorduklarında Hz. Peygamber, “**Komşusunun, kendisine kötülük yapabileceği kaygısından kurtulamadığı kimse**” (Buhârî, Edeb, 29.) cevabını verir. Komşularına kötülük yapabileceği kaygısı yaşıtan bir kimsenin cennete giremeyeceğini dile getiren ve iyi bir komşuyu mutluluk kaynağı olarak gören Sevgili Peygamberimiz, komşuya yapılan eziyeti ise, şiddetle reddetmektedir.

Nitekim bir Hadisi Şerif’inde şöyle buyurmuştur: “**Allah'a ve âhîret gününe iman eden ya hayır söylesin ya da sussun! Allah'a ve âhîret gününe iman eden komşusuna eziyet etmesin! Allah'a ve âhîret gününe iman eden misafirine ikram etsin!**” (Buhârî, Rikâk, 23.)

Kıymetli Müslümanlar!

Acı tatlı gününü paylaşmak, hastalandığında ziyaret edip, öldüğünde cenazesinde bulunmak, aile fertlerine sahip çıkmak her müminin komşuluk vazifesidir. İnsanlar her zaman aynı varlık ve imkân içerisinde olmasalar da Hz. Peygamber onları komşularına ikram etmeye teşvik etmiştir. Komşu tarafından yapılan ikramın küçümsememesi gerektiğine de vurgu yapan Allah Resûlü, evi idare eden kadınlara hitaben şöyle buyurmuştur: “**Ey mümin hanımlar! Sizden biri (pişirilirken) yanmış koyun paçası dahi olsa komşusu tarafından kendisine ikram edilen şeyi küçümsemesin.**” (Muvatta, Sıfatünnebi 10) Komşuya yapılacak ikram konusunda Rahmet Peygamberi'nin Ebû Zerr'e yaptığı tavsiye son derece dikkat çekicidir: “**Çorba pişirdiğinde suyunu biraz fazla koy, sonra komşularına bak, uygun bir şekilde çorbandan onlara da ikram et.**”

Aziz Müslümanlar!

Kendimiz için iyilik adına ne istiyorsak komşumuz için de onu istemeliyiz. Kendimize yapılmasını arzu etmediğimiz kötülükten komşumuzu da muhafaza etmeliyiz. Hútbemi bir Hadis-i Şerifle tamamlıyorum. “**Bir müslüman öldüğünde, en yakın komşularından üç hane halkı kendisinin iyi bir insan olduğuna şahitlik ederlerse, Yüce Allah, “Bildikleri kadarıyla şahitlikte bulunan kullarımın şahitliğini kabul ettim ve (onun hakkında) kendi bildiklerimi de bağışladım.**” (İbn Hanbel, II, 409.) buyurur.

¹ Nisâ, 4/36.

² Dârimî, Siyer, 3; Tirmizî, Birr, 28.